

— Strona skarżąca podnosi również, że wniosek o cofnięcie rejestracji był zgodnie z rozporządzeniem nr 510/2006 dopuszczalny i uzasadniony. W tym kontekście wskazuje między innymi, że istniały dwie podstawy cofnięcia rejestracji (w przypadku spornego oznaczenia chodziło o nazwę rodzajową w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006 i o błędne określenie geograficznego obszaru Śląska w specyfikacji produktu) w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 510/2006 oraz że odmienna interpretacja i odmienne zastosowanie tego przepisu względem zakładów piekarniczych w Republice Federalnej Niemiec narusza prawa podstawowe tych podmiotów.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1151/2012

— Strona skarżąca podnosi, że złożony wniosek jest dopuszczalny i uzasadniony także w przypadku dokonywania oceny na podstawie rozporządzenia nr 1151/2012.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2013 r. — easyJet Airline przeciwko Komisji

(Sprawa T-355/13)

(2013/C 260/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: easyJet Airline Co. Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M.J. Werner i R. Marian)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności Decyzji Komisji C(2013) 2727 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2013 r. w sprawie COMP/39.869 — easyJet/Schiphol oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo (błędna wykładnia postanowień art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾) i jest obciążona oczywistym błędem w ocenie (błędne stwierdzenie, że postępowanie krajowe w Niderlandach jest równoznaczne z zajęciem się tą sprawą przez krajowy organ ochrony konkurencji).

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia w zaskarżonej decyzji podstawowego wymogu proceduralnego, to znaczy braku odpowiedniego uzasadnienia odrzucenia. Ponadto Komisja nie uwzględniła wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych wskazanych przez skarżącą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2013 r. — European Space Imaging przeciwko Komisji

(Sprawa T-357/13)

(2013/C 260/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: European Space Imaging GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: W. Trautner, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji doręczonej pismem z dnia 5 czerwca 2013 r. w sprawie anulowania ograniczonej procedury przetargowej;

— stwierdzenie nieważności decyzji doręczonej pismem z dnia 5 czerwca 2013 r. w sprawie nowego udzielenia zamówienia w drodze procedury otwartej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności